

Barta Georgina Kata

Szabadság

Szép idő, napsütés,
Csendben elmélyülés,
Víg a kedélyem.

Bánatot feledve,
Hozzám lép nevetve,
„Jöjj játszani velem!”

Rendetlen kisgyerek,
Elkövet csínyeket,
S kacagva elszalad.

Lázadó kamaszlány
Mezítláb rohangál,
Tudva, hogy nem szabad.

Szép haját kibontja,
Fűzőjét eldobja,
Bolond egy nőszemély.

Bronzszínű szép háttal,
Vágtass hát, csak vágtass,
Súgom fülébe én.

S gyönyörű háttal
Átugrik gátakon,
Mindig előre néz.

Majd valami megvillan,
Lovacskám elillan,
Nincs többé velem.

Bú változik örömmé,
Nem tűnt el örökké,
Mindig itt lesz nekem.

Hátasból sas madár
Magasból néz le rám
Szárnyal az ég felé.

Makacs kis vénember,
Addig, s addig nyelvel,
Míg az igazság övé.

Elhallgattathatnám,
El én, ha akarnám,
Túl sok e makacsság.

De ő az én pajtásom,
Egyetlen vígságom,
Az édes szabadság.